

Posudek na práci Bc. Roberta Bargela
Význam a percepce lokálního kina na malém městě

Předkládaná magisterská práce má za cíl na základě antropologického výzkumu analyzovat význam malého kina na malém městě (Řevnice) a způsob, jakým je toto kino vnímáno návštěvníky-diváky. Práce je rozčleněna do tří kapitol, z nichž první představuje záměr práce a shrnuje teoreticko-metodologická východiska a současný „stav bádání“ o sociální konstrukci chůze do kina. Ve druhé kapitole autor zasazuje malé kino do historického a kulturního kontextu, třetí kapitola pak představuje samotné těžiště práce, tedy případovou studii řevnického kina.

Po teoretické stránce se autor odkazuje zejména na Clifforda Geertze a jeho interpretativní přístup, z čehož přímo vyplývá i autorův záměr – rozkrýt významy, jaké v sobě pro diváky nese malé (řevnické) kino, a tedy podat zhuštěný popis kina a zejména chůze do kina, neboť právě prostřednictvím chůze do kina se ustavuje jeho význam. Metodologicky je pak práce postavena na zúčastněném pozorování (autor v kině pracuje), rozhovorech s jednotlivými návštěvníky a také na fenomenologické analýze prostor řevnického kina.

Na základě výzkumu jsou pak rozkryty tři základní významové vrstvy řevnického kina – malé kino jako symbol „popcorn-free culture“ v opozici vůči multikinům, jako místo setkávání a tedy posilování místní komunity, a jako místo paměti, místo mnoha časových rovin.

Na práci neshledávám žádné vážnější nedostatky, podle mne představuje velmi kvalitní, ucelenou práci napsanou erudovaným, přesto čitelným jazykem. Po stylistické stránce se mi líbí, jak autor prostřednictvím kombinace jednotného a množného čísla první osoby vetkal do odborného jazyka osobní rovinu nezbytnou pro sebereflexi výzkumníka. Je třeba také vyzdvihnout teoretickou část, ve které nejenže autor velmi umně shrnuje Geertzův zhuštěný popis, ale zároveň se jej snaží na teoretické rovině provázat s fenomenologií. Zde čteme text sebevědomého autora, který ví, o čem mluví. Osobně se mi též líbí, že se autor nebojí tematické šíře ve svém uvažování o malém kině, jak ukazuje v kapitole druhé, kde vykresluje kulturní kontext (filmy, písně), v jakém malé kino, onen nostalgii zabarvený biograf, mimo jiné získává své významy.

Samotná případová studie řevnického kina je velmi pečlivá, ocenit je třeba také to, že autor zcela explicitně pracuje s teoretickým pozadím načrtnutým v první kapitole. Vyvaroval se tak běžné chyby, kdy teorie bývá představena v první kapitole, samotný text (a tedy i výzkum) ji však již příliš nereflexuje a nevyužívá.

Práci považuji za velmi kvalitní a k obhajobě ji doporučuji s hodnocením výborně.

Petr Gibas, MSc.